

ЯВЛЕНИЕ ШЕСТО.

Юлия. Г-жя Дромелъ.

Юлия. Какво обичате?

Г-жя Дромелъ. Радвай са, чедо, баща ти си дойде.

Юлия. Возможно ли е? Кадъ е?

Г-жя Дромелъ. Туку що бѣше проводилъ отъ хана извѣстие. Ще дойде скоро.

Юлия. Че защо е слѣзаль на хана? Защо да не бѣде у дома?

Г-жя Дромелъ. Знае, че кѣщя та ни не сѣ голѣми.

Юлия. Но моя та стая — стаята на дѣщеря му; о азъ би спала на дѣските (*иска да излѣзе*)

Г-жя Дромелъ. Кадъ, кадъ отивашъ?

Юлия. Питание ли иска — да го посрѣщна.

Г-жя Дромелъ. Но той скоро ще пристигне.

Юлия. 15 години го нѣмаше тука — а азъ да загубя сега още една минута за даго видя попрѣди!

Г-жя Дромелъ. Стой, защо то забравихъ да питамъ момчето, на кой ханъ е слѣзаль.

Юлия. — Колко ма е ядъ! — Бари здравъ ли е?

Г-жя Дром. Като риба въ вода — човѣкъ не може му познаи години-те, младъ соче.

Юлия. Ами братъ ми и той дошълъ ли е?

Г-жя Дромелъ. Както са види.

Юлия. (*за себъ си*) Ахъ, какво ще стане съ другия братъ, ако би че са срѣщнатъ!?

Г-жя Дромелъ. Тѣжко коги то трѣбваше, тогива дойде баща ти. Отъ него зависи свадбата ти съ Г-нъ Илия.

Юлия. (*нажялено*) Ахъ, да.

Г-жя Дромелъ. Ще го послушашъ ли?

Юлия. Какъ можи да не му испълня първата воля?

Г-жя Дромелъ. (*за себъ си*) Браво, спечелихми. (*високо*) Каде е Г-нъ Шнури.

Юлия. Отъ гдѣ да знамъ азъ?